

Класифікація злічених графів Кокстера відносно індексу у проміжку $\left(\sqrt{\sqrt{5}+2}; \frac{3}{\sqrt{2}}\right]$

Марія Когут, Лариса Тимошкевич

kgt.mariia@gmail.com, l.tymoshkevych@ukma.edu.ua

Національний університет «Кієво-Могилянська академія»

Існує декілька підходів для розширення добре розвинутої спектральної теорії графів зі скінченного випадку на злічений, у роботі прийнято підхід В. Моһар (див. [1]). Індеси графів мають широке коло застосувань, зокрема, у теорії представлень, де розглядаються умови існування наборів підпросторів гільбертового простору, зв'язаних певними умовами (див. [2]). Обмеження на індекс графа впливають на саму структуру графа, в багатьох випадках можна навіть навести повний перелік можливих графів з такими обмеженнями (див. [3, 4]).

Досліджена класифікація різних типів злічених графів Кокстера зі значеннями індексу у проміжку $\left(\sqrt{\sqrt{5}+2}; \frac{3}{\sqrt{2}}\right]$.

Під терміном граф розуміємо впорядковану пару $G = (V, E)$, в якій V – деяка непорожня множина (множина вершин), E – множина, яка складається з неупорядкованих пар різних елементів V (множина ребер).

Граф Кокстера $\mathbf{G}$ – це пара (G, f) , де G – граф, f – відображення множини ребер графа G у множину, що складається з натуральних чисел, більших за 2, та символу ∞ . Будемо казати, що G – граф, підпорядкований графу Кокстера $\mathbf{G} = (G, f)$.

Для простоти сприймання граф Кокстера представляють схемою, що зображує підпорядкований граф, приписуючи над кожним ребром e число $f(e)$, яке називатимемо „позначкою“ на ребрі. Прийнято опускати приписування на ребрах числа 3. Такі ребра називатимемо непозначеними, а ребра з позначкою, що більша або дорівнює 4, – позначеними.

Злічений граф Кокстера – граф Кокстера зі зліченою множиною вершин. Для зручності будемо позначати множину всіх скінчених підграфів графа $\mathbf{G}$ через $Fin(\mathbf{G})$.

Нагадаємо, що спектр квадратної матриці порядку n – це множина її власних значень. Оскільки матриця суміжності $A(\mathbf{G})$ скінченного графа $\mathbf{G}$ симетрична, то її спектр дійсний. Позначимо точки спектра (власні значення матриці) через λ_i ($i = 1, \dots, n$) та розташуємо їх у незростаючому порядку $\lambda_{\mathbf{G}} = \lambda_1 \geq \lambda_2 \geq \dots \geq \lambda_n$. Індексом графа називають найбільше власне значення $\lambda_{\mathbf{G}}$. Спектр матриці суміжності будемо називати спектром графа $\mathbf{G}$ і позначати $\sigma(\mathbf{G})$. Спектр графа не залежить від способу нумерації його вершин та є інваріантом графа. Позначимо характеристичний многочлен матриці суміжності через $P_{\mathbf{G}}(\lambda) = |\lambda I - A(\mathbf{G})|$.

Індексом зліченого графа називаємо додатне число або символ ∞ ,

визначені рівністю

$$\text{ind } \mathbf{G} = \sup_{\Gamma \in \text{Fin}(\mathbf{G})} \text{ind } \Gamma$$

Теорема 1. Нехай $\mathbf{G}$ – злічений зв’язний граф Кокстера з підпорядкованим графом A_∞ , то

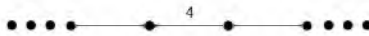
1. Якщо $\text{ind } \mathbf{G} \in \left(\sqrt{\sqrt{5} + 2}; \frac{3}{\sqrt{2}} \right)$, то $\mathbf{G}$ – граф виду:

2. Якщо $\text{ind } \mathbf{G} = \frac{3}{\sqrt{2}}$, то $\mathbf{G}$ – граф:

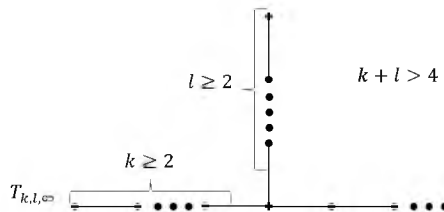

Теорема 2. Нехай $\mathbf{G}$ – злічений зв’язний граф Кокстера з підпорядкованим графом $A_{\mathbb{Z}}$ та його індекс належить проміжку $\left(\sqrt{\sqrt{5} + 2}; \frac{3}{\sqrt{2}} \right]$, тоді $\text{ind } \mathbf{G} = \frac{3}{\sqrt{2}}$ та $\mathbf{G}$ – це граф:

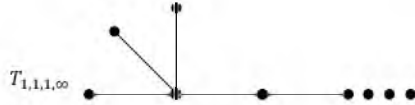
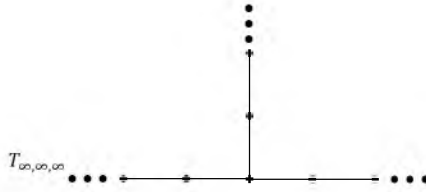

Теорема 3. Нехай $\mathbf{G}$ – злічений зв’язний граф Кокстера з підпорядкованими незваженими T -графами, то

1. Якщо $\text{ind } \mathbf{G} \in \left(\sqrt{\sqrt{5} + 2}; \frac{3}{\sqrt{2}} \right)$, то G – граф виду:

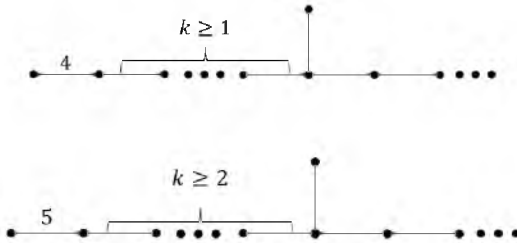

2. Якщо $\text{ind } \mathbf{G} = \frac{3}{\sqrt{2}}$, то G – граф виду:

Теорема 4. Нехай $\mathbf{G}$ – злічений зв'язний граф Кокстера з підпорядкованими графами $T_{1,k,\infty}$ з позначкою з краю, тоді

1. Якщо $\text{ind } \mathbf{G} \in \left(\sqrt{\sqrt{5} + 2}; \frac{3}{\sqrt{2}} \right)$, то $\mathbf{G}$ – граф виду:

2. Якщо $\text{ind } \mathbf{G} = \frac{3}{\sqrt{2}}$, то $\mathbf{G}$ – граф:

Також наведемо твердження з властивостями зліченого графа Кокстера, у яких індекс належить проміжку $\left(\sqrt{\sqrt{5} + 2}; \frac{3}{\sqrt{2}} \right]$.

Твердження 1. Нехай $\mathbf{G}$ – злічений зв'язний граф Кокстера та $\text{ind } \mathbf{G} \in \left(\sqrt{\sqrt{5} + 2}; \frac{3}{\sqrt{2}} \right]$, тоді $\mathbf{G}$ має наступні властивості:

1. Може мати позначки лише строго менші за 7;

2. Може мати позначки 5 або 6 лише на ребрах, інцидентних висячій вершині;
3. Може мати щонайбільше одну позначку (більшу за 3);
4. Може мати лише вершини степеня строго меншого за 5;
5. Серед ребер, інцидентних вершині степеня 4, може бути лише одне, що інцидентне не висячій вершині;
6. На ребрі, яке інцидентне вершині степеня 3, може бути лише позначка 4;
7. Якщо граф має вершину степеня 3, то може мати позначки лише строго менші за 6;
8. Не містить жодного цикла.

Одержані результати є продовженням досліджень у роботах [4, 5].

1. Mohar B., Woess W. A survey on spectra of infinite. Bull. London Math. Soc. – 1989. – vol. 21. – P. 209-234.
2. Кириченко А. А., Самойленко Ю. С., Тимошкевич Л. М. Структура систем ортопроекторів, пов'язаних зі зліченими деревами Кокстера, Український математичний журнал. – 2014. – Том. 66, №9. – С.1185-1192.
3. Tymoshkevych L. M. On spectral theory of Coxeter graphs and its applications, Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка, Серія фізико-математичні науки. – 2014. – випуск №1. – С. 27-33.
4. Коротков А.С., Тимошкевич Л.М. Аналог теореми Сміта для злічених графів Кокстера, Доповіді Національної академії наук України. – 2013. – №12. – С. 19-24.
5. Тимошкевич Л.М. Прямі та обернені спектральні задачі зважених скінченних графів і злічених графів Кокстера. Дисертація канд. фіз.-мат. наук: 01.01.06, Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка. – Київ, 2015. – 160 с.